

Vi skal helt enkelt præstere flere arbejdstimer som befolkning og over et helt arbejdsliv; men det skal ske i respekt for de andre behov, vi har som mennesker. Børnefamilierne skal have tid til børnene, og seniorerne skal have mulighed for at trække sig helt eller delvis ud af arbejdsmarkedet, når de bliver 60 år. Men det siger sig selv, at en aktiv arbejdstidspolitik over for børnefamilierne og gode tilbagetrækningsordninger for seniorerne kræver, at vi ikke på andre måder forkorter vores arbejdstid, når der samtidig skal præstere mere arbejde.

Disse prioriteringer er ikke noget, vi her på Christiansborg er alene om at foretage. Vi er ganske afhængige af de prioriteringer, der foretages på arbejdsmarkedet, men vi må sige klart, at vi kan ikke både forbedre den offentlige service og afdrage på gammel offentlig gæld og samtidig alle sammen holde mere fri. Vil vi have råd til velfærden, må vi arbejde for det, både som samfund og som enkeltindivider, men vi har råd, hvis vi vil.

Vi har flere krav: vi vil også have kvalitet for pengene i den offentlige service, og vi ønsker mere valgfrihed – og vel at mærke en valgfrihed, der ikke er forbeholdt mennesker, som selv kan betale for alt det, de ønsker. Vore ventetidsproblemer i sundhedssektoren løses jo ikke ved at medregne et par hundrede hospitalssenge på privathospitaler, men ved at se på, hvordan sundhedsvæsenet kan blive mere effektivt, mere gennemskueligt og mere indrettet efter befolkningens behov.

Aftalen med amter og kommuner fortsætter fornyelsen i den offentlige sektor, og finanslovsforslaget indeholder en fortsat opprioritering af væsentlige temaer fra de foregående år: uddannelserne, informationsteknologien, den kollektive trafik, de sunde fødevarer, byudviklingen og kulturen får flere kroner i forslaget.

De seneste miljøfremskridt i kampen for et bedre vandmiljø er også indeholdt i forslaget, og regeringens høje miljøprofil er direkte dokumenteret i miljøvurderingen af finansloven. Vi har formået at forbedre miljøet i en vækstperiode, og energiforbruget under ét er ikke øget på trods af kraftig vækst i forbrug og produktion. Jeg skal dog ikke se bort fra, at det på trafikområdet er ganske vanskeligt at indfri CO₂-målsætningen, og det bør vi debattere meget direkte i de kommende måneder.

Den internationale indsats tilføres fortsat flere kroner, og regeringen har desuden varslet en besparelse på det hjemlige forsvar, når det

nuværende forsvarsforlig udløber i 1999. Der er i Danmark gunstige betingelser for at producere effektivt og levere produkter af høj kvalitet. Der er gode penge at tjene ved at drive virksomhed i Danmark, men også her ønsker vi at gøre det endnu bedre, og derfor foreslås bl.a. en nedsættelse af selskabsskatten.

Alt i alt er det et godt finanslovsforslag, som indeholder det, der er brug for rent finanspolitisk, og vi har spændende måneder foran os.

Der er meldt ud med en række områder, hvor der i løbet af efteråret kan forventes politiske udspil, og dem skal jeg ikke omtale nærmere; men temaerne er jo kendt, dels fra regeringsgrundlaget og dels fra det, regeringspartierne har sagt de seneste uger.

Der er perspektiv i finansloven, både når den vurderes i forhold til de foregående 5 års faktiske økonomiske reformarbejde, men også i forhold til de udfordringer, vi har foran os. Der var mange, der i 1993 tvivlede på, at det ville lykkes for os at skabe øget beskæftigelse og fremgang i Danmark – men det er lykkedes! Der er også mørkemænd i dag, som tvivler på, at fremgangen vil fortsætte; men det ønsker vi, og det vil lykkes for os!

Det er positivt, at der på begge sider af regeringspartierne forud for denne førstebehandling af finansloven er udtalt en udbredt vilje til at samarbejde. Derfor ser vi frem til det tidspunkt, hvor forhandlingerne bliver mere konkrete og udspillene er lagt på Folketingets bord, og vi ser frem til, at realismen kan brede sig ind i oppositionen.

Det afgørende for Socialdemokratiet er, at hovedlinjen i regeringens finanslovsforslag fastholdes, og at de reformer, vi mere konkret spiller ud med senere på året, også møder positiv velvilje, når realitetsforhandlingerne går i gang. Vi har ikke brug for blot symbolske markeringer hentet fra løbesedler, vi har brug for at komme videre med forandringen af det danske samfund.

Formanden:

Følgende har nu bedt om ordet for en kort bemærkning: Hr. Frank Aaen, hr. Jes Lunde, hr. Thulesen Dahl, hr. Kim Behnke, fru Henriette Kjær, hr. Kofod-Svendsen, hr. Ebbe Kalnæs, hr. Knud Erik Kirkegaard og hr. Søren Kolstrup.

Der er tre, der vil få ordet ad gangen, og jeg minder om, at taletiden er 1 minut. Derefter får ordførerne lejlighed til at svare.

Hr. Frank Aaen.